

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.957 van 8 december 1999
in de zaak A. 44.404/X-7403.**

In zake : Hugo VERBEUREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. LENAERTS,
kantoor houdende te 2060 ANTWERPEN,
Nachtegaalstraat 47

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering.

tussenkommende partij :

1. Paul DE GIETER,
2. Bertha VROEGE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. DYCK,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210 a.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hugo VERBEUREN
op 5 juni 1991 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van :

1. de beslissing van 30 augustus 1989 van het college
van burgemeester en schepenen van de gemeente
Brasschaat waarbij zijn regularisatieaanvraag
strekken tot het aanleggen van een tennisveld op
het perceel gelegen Emiellei 20 te Brasschaat,
kadastraal bekend Sectie F, nr. 309y, wordt geweigerd;
2. de beslissing van 13 september 1990 van de bestendige
deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij
zijn beroep tegen voornoemde beslissing van het
college van burgemeester en schepenen van de gemeente

Brasschaat van 30 augustus 1989 niet wordt ingewilligd;
3. het besluit van 25 maart 1991 van de Gemeenschaps-
minister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting
waarbij zijn beroep tegen de voornoemde beslissing
van de bestendige deputatie van de provincieraad van
Antwerpen van 13 september 1990 wordt verworpen
en om voorts :
- "te zeggen voor recht dat de oorspronkelijke aanvraag
van verzoeker d.d. 9 augustus 1989 overbodig en
derhalve onontvankelijk was, minstens (...) te zeggen
voor recht dat de bouwvergunning dient te worden
toegestaan";

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst
van Paul DE GIETER en Bertha VROEGE van 26 februari
1993;

Gelet op de beschikking van 2 maart 1993 die
de tussenkomst van Paul DE GIETER en Bertha VROEGE toe-
laat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-
auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 26 mei 1997 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 november
1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
L. LENAERT, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat
A. THIENPONT die, loco Advocaat J. CLAES verschijnt voor
de verwerende partij, en van Advocaat K. JANSSENS die,
loco Advocaat J. DYCK verschijnt voor de tussenkomende
partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat tegen de eerste bestreden
beslissing en tegen de tweede bestreden beslissing een
georganiseerd beroep openstaat, zodat de Raad van State
ervan geen kennis kan nemen; dat de Raad van State niet
bevoegd is om te zeggen voor recht dat verzoekers
regularisatieaanvraag overbodig was en dat de vergunning
moet worden toegestaan; dat alleen het beroep tegen de
beslissing van 25 maart 1991 van de Gemeenschapsminister
van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ontvankelijk is;
dat de exceptie ambtshalve moet worden opgeworpen;

Overwegende dat het bestreden besluit van
25 maart 1991 verzoekers aanvraag voor het verkrijgen
van een regularisatievergunning voor een zonder vooraf-
gaande vergunning aangelegd tennisveld heeft geweigerd;
dat bedoeld besluit overweegt, vooreerst, dat een
tennisveld met tarmac- of gravelbodemverharding, door de
onderlinge samenhang der materialen, alsmede de benodig-
de infrastructuur voor wat betreft afsluiting en ver-
lichting, op zich een bouwwerk is en als dusdanig onder
de toepassing valt van artikel 44 van de stedenbouwwet

dat stelt dat elk bouwwerk dat ten behoeve van zijn stabiliteit op de grond steun vindt, een bouwwerk is en als dusdanig onderhevig is aan een voorafgaande bouwvergunning, vervolgens dat het bijzonder plan van aanleg nr. 36, kaart 6, van de gemeente Brasschaat, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 17 november 1982 bepaalt dat het niet bebouwde gedeelte van het perceel moet aangelegd worden met hoogstammig groen en dat slechts 10 % van de perceelsoppervlakte mag ingenomen worden voor het aanleggen van grasperken, speelruimten, tennisvelden, enzomeer, zodat het tennisveld door een grondbezetting van circa 45 % van het perceel duidelijk in strijd is met de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg;

Overwegende dat verzoeker hiertegen inbrengt dat het tennisterrein niet vergunningplichtig is, dat mocht het tennisterrein toch vergunningplichtig zijn, het in de mate dat het aangelegd is vóór de inwerkingtreding van het bijzonder plan van aanleg, niet strijdig met dit bijzonder plan van aanleg kan worden verklaard, dat mochten de bepalingen van het bijzonder plan van aanleg van toepassing zijn, het tennisterrein niet strijdig is met de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg; dat verzoeker in de laatste memorie erop wijst dat inmiddels het Hof van Cassatie bij arrest van 28 juni 1994 het cassatieberoep heeft verworpen dat de tussenkomende partijen hadden ingesteld tegen het arrest van 27 januari 1994 van het Hof van Beroep van Antwerpen waarbij hij werd vrijgesproken; dat verzoeker erop wijst dat laatstvermeld arrest overweegt :

"Overwegende dat het instandhouden van het tennisveld uit rode gravel en voorzien van een afsluiting uit palen en draad door de beklaagde, ten deze niet strafbaar is, aangezien enerzijds de aanleg ervan niet onderworpen is aan een voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen;

Dat het niet bewezen is dat het reliëf van de bodem aanmerkelijk gewijzigd werd en de afsluiting, zoals deze uit het dossier blijkt, als een afsluiting

van lichte constructie in de zin van art. 2, 2de van het K.B. van 16/12/71 dient beschouwd te worden";

dat hij besluit :

"aldus dient uw Raad, gelet op de erga omnes vaststelling van de strafrechter, het eerste middel gegrond te verklaren";

Overwegende dat het tennisveld is aangelegd; dat verzoeker bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest is vrijgesproken van het misdrijf dat hem in dat verband werd ten laste gelegd; dat, gelet op de motieven van dit arrest, verzoeker geen belang erbij heeft alsnog een regularisatievergunning te verkrijgen; dat hij derhalve evenmin belang erbij heeft de vernietiging na te streven van de beslissing die bedoelde vergunning weigert; dat de exceptie ambtshalve moet worden opgeworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op zesduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op acht december 1900 negenenegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
de HH. J. BOVIN, staatsraad,
J. LUST, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.